

ב־30 בינואר נרצחה ענת היסטר. הרוצח, מוריס מלכה, המאהב שלה, ציין את התאריך ביומו (למטה). „אני מרגיש את עצמי כמו פצצה שעומדת להתפוצץ...”

January 1985						
SUN-ראשון	MON-שני	TUE-שלישי	WED-רביעי	THU-חמישי	FRI-ששי	SAT-שבת
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ל ולא נפגשו ענת היסטר ומוריס (אוביט) מלכה בטיול שנתי של תנועת הנוער, ספק אם היו נפגשים בכלל.

למרות ששניהם גדלו באותה העיר, טיבעו, לא היו להם הרבה סיכויים להיפגש. ענת היתה ילדה מפונקת, תלמידת-יתרון, בת לאחת המישפחות המוכרות והאהובות בטיבעו, מישיפה של ותיקים אשכנזים. רפואייה היא פחות או יותר קבועים מראש. בית-ספרי-יתרון, צבא, ואחר-כך אוניברסיטה ונישואין לצעיר משכיל ומבטיח.

מוריס מלכה, שהיה גדול מענת ב־ארבע שנים, לא התאים לרפואים אלה. מוריס הוא בן למישפחה מיוזרחית מרוי-בת-ילדים. אביו נהג לתאונת-דרכים, כאשר מוריס היה ילד קטן. למרות ה־קשיים הכלכליים והסביבתיים, התגייס מוריס ליחידה קרבית ושירת במילי-חמת-הלבנון. הוא לא למד בבית-ספר

כונת במרכז העיר. מוריס פתח את דלת המכונית וישב לידה. הוא ציווה על ענת לרדת איתו מהמכונית, ולקח אותה לשיחה. כאשר חזרה ענת הביתה, הלכה לתחנת-המישטרה והתלוננה על חטיפה. מוריס אמר כי ענת הלכה איתו מרצונה, ורק הפחד מהוריה ואחיה גרם לה לפנות למישטרה. אבל זה היה כמעט הסוף.

מוריס ערק משרות-מילואים ולקח איתו את רובה הגליל ושתי מחסניות. הוא הסתובב בשכונה כסהרורי, וחשב רק על ענת. אחיו, שראה את מצבו, שלף לילה אחד את הנוקר מהנשק, אבל מוריס מצא אותו והחזירו לרובה. ב־30 בינואר 1985, בבוקר, יצא מוריס לחפש את ענת. הוא ידע היכן היא מחכה לאוטובוס, הלוקח אותה לבסיס. מוריס הגיע לתחנה במכוניתו, כשהרובה לצידו.

כשהבחינה ענת במוריס המתקרב,

איכתבי אהבה לרוצח

החלה צועקת וברחה לקיוסק סמוך. היא ביקשה מבעל הקיוסק להחביאה, ולטלפן לאביה. מוריס התרחק מזהם קום, ובעל הקיוסק נעל את הדלת. מוריס חזר והתקרב לקיוסק, כיוון את הרובה לעבר ענת וקרא לה לצאת. ענת צעקה ובכתה, אך מוריס כיוון אליה את הנשק וירה בה 15 יריות. כאשר נפלה ענת מתבוססת בדמה לארץ, ברח מוריס ונעלם במשך חוד-שיים. במשך חודשיים אלה חשב על התאבדות, והעביר במוחו את השנתיים שבהן אהבה אותו ענת.

כאשר נתפס, היה ברשותו יומן שכתב. השבוע נידון מוריס למאסר עולם, אחרי שהורשע ברצח ענת. אמה של ענת מסרה לבית-המישפט חבילת תמונות של בתה. היא רצתה שהשופטים יידעו כמה יפה ונחמדה ה־תה בתה, שנקטפה ברמייה. לסניגור רו של מוריס, עורך-הדין סמי יונה,

המריבות לא אחרו לבוא. הם היו רבים ומתפייסים ושוב רבים. לעיתים, כאשר המריבה הכעיסה את מוריס במיוחד הוא היה מכה את ענת. אחר-כך הצטער על כך צער רב, אבל לא יכול היה להתגבר על עצמו. כאשר התגייסה ענת לצבא, התחילו הצרות האמיתיות. ענת מצאה את עצי-מה לפתע מוקפת גברים צעירים, שחזרו אחריה. מוריס היה רחוק, והמרחק גרם לה לראות אותו במימדיו האמיתיים, כפי שהוא נראה בעיני ה־ר. ענת רצתה להשתחרר מקשר-הנעורים עם מוריס.

החיים בלי ענת לא נראו למוריס ראויים לחיותם. הוא רדף אחריה, כתב לה מיכתב-אהבה כאובים, ביקר בבסיס שלה וחיכה שעות ליד ביתה. בלילות חורף היה יושב על הרשא ומביט בחלון חדרה המואר של ענת, וחולם עליה. וכאשר ראה באחד הערבים בחור צעיר מגיע, וענת פותחת לו את הדלת באותו

ללימודיה של ענת וגם לעתידה, ולא הירשו לה להיפגש איתו. אבל השניים היו נפגשים בסתר. ענת החלה להסתיר מהוריה עובדות ולשקר להם. הכל מותר בגלל אהבה שכזאת, חשבה. אמו האלמנה של מוריס אהבה מאוד את ענת, והנערה נקשרה אליה גם היא. כאשר מוריס היה בצבא, היתה ענת מתקשרת עם אמו כדי לקבל ממנו ח־שות והיתה מבקרת אצלה. את מרבית פגישותיהם היו השניים מקיימים בבית אמו של מוריס, שם היתה ענת נשאת ללון, לעיתים, כשהיא מספרת להוריה שהיא לנה אצל חברה.

מוריס ידע בניכב-ליבו כי ענת היא רק חלום. הוא חשב כי יום אחד תעזוב אותו ותשאיר אותו מתבוסס בחלומות אבודים. הוא קינא לה והציק לה בשל

ואלבש שימלה לבנה, כתבה לו באחד ממיכתביה הרבים. בשיעורים בבית-הספר היתה ענת חולמת בהקיץ על מוריס ועל אהבתם הרומנטית. היא היתה כותבת לו מיכתבים בשיעורים וגם בהפסקות. הקשר בין השניים התנהק עוד יותר, כאשר הפך מוריס למאהבה הראשון של ענת. המשיכה המינית היתה חזקה ומרתקת עבור הנערה, ועל היחסים האטורים כיניהם היא רמזה במילים שובכות במיכתב-האהבה שלה.

רק לחלום **ה וריה של ענת התנגדו לקשר** **ה עם מוריס.** הם חששו כי הרבר יזיק

תיכון, ולא היו לו תכניות ללמוד באוניברסיטה. הוא כתב עברית בשגרי-אותנטי בולטות, ופיסגת שאיפותיו היתה להתגייס ליחידה מוכהרת כמישי-טרה. הגורל הפגיש את ענת בת ה־16 ומוריס בן ה־20 בטיול השנתי. ענת היתה אחת התלמידות, ומוריס היה מל-וה חמוש בנשק. רמות גברית מעוררת ריגוש.

מאותו טיול החל רומן-הנעורים של השניים. ענת התאהבה במוריס השחרחר וה־צנום באהבת-נעורים ראשונה, אהבה של חלומות ותיקות. היא חלמה על בית קטן מעץ, שאותו יכנה מוריס במור ידיו, ובו יתגוררו עם שלושת ילדיהם. כשאתחתן, יהיה לי שיער ארוך

סניגור יונה עם הנאשם עשית את העבודה שלך בסדר...

חיוד שבו פתחה לו את הדלת לפני שנים אחדות, התכווץ ליבו. **עד סוף החיים** **ב דצמבר 1984 חטף מוריס את ענת ברחוב הראשי של טיבעו.** הוא ראה אותה יושבת עם חברתה במ

היתה עבודה קשה. הוא נזהר שלא לפגוע בכבודה של המנוחה, בעוד שהוא מספר לשופטים על יסוריו של מוריס. בסוף המישפט פנה אביה של ענת אל הסניגור ולחץ את ידו. „עשית את העבודה שלך בסדר”, אמר לו. הסניגור צירף לתיק בית-המישפט חבילת-מיכתבים ויומן שכתבו שני הצעירים, ואשר מתארים את הטרנדיה שלהם יותר טוב משיכול כל אדם אחר.

ענת ומוריס בטיול (מאחור: ירדה) היא צעקה שאי-אפשר לתאר...